इत्येवंभूतंस्वानांतेषांसंकल्पम् अखिलदृक्सर्वज्ञःस्वयमेवविज्ञाय तेषांसंकल्पसिद्धयेकृपयैतद्वक्ष्यमाणमचिंतयत् ॥ १२॥ अविद्यादेहाद्यहंबुद्धिस्ततःकामस्ततःकर्म तैरुच्चावचासुदेवतिर्यगादिषुभ्रमन्स्वीयांगतिंनवेद ॥ १३ ॥ स्वंब्रह्मस्वरूपंलोकंवैकुंठाख्यंतमसःप्रकृतेःपरम् ॥ १४ ॥ देहादिपिहितानांदर्शनमशक्यमितिप्रथमंदेहादिव्यतिरिक्तंब्रह्मस्वरूपंदर्शयामास तदाह सत्यमिति सत्यमबाध्यंज्ञानमजडमनंतमपरिच्छिन्नंज्योतिः स्वप्रकाशंसनातनंशश्वत्सिद्धंब्रह्मगुणापायेगुणापोहेज्ञानिनोयत्पश्यंतितत्कृपयैवदर्शयामास ॥ १५ ॥ एवंब्रह्मह्रदंब्रह्मैवह्रदवत्ह्रदः तत्रनिमग्नस्यविशेषविज्ञानाभावात् तंब्रह्मह्रदंतेतुनीताः प्रापितास्तस्मिन्मग्नाश्च तुशब्दोक्तंविशेषमाह पुनःकृष्णेनउद्धृताः समाधेरिवोत्थापिताःसंतःब्रह्म

इतिस्वानांसभगवान्विज्ञायाखिलदृक्स्वयम् ॥ संकल्पसिद्धयेतेषांकृपयैतदचिंतयत् ॥ १२ ॥ जनोवैलोकएतस्मिन्नविद्याकामकर्मभिः ॥ उच्चावचासुगतिषुनवेदस्वांगतिंभ्रमन् ॥ १३ ॥ इतिसंचिंत्यभगवान्महाकारुणिकोहरिः ॥ दर्शयामासलोकंस्वंगोपानांतमसःपरम् ॥ १४ ॥ सत्यंज्ञानमनंतंयद्ब्रह्मज्योतिःसनातनम् ॥ यद्धिपश्यंतिमुनयोगुणापायेसमाहिताः ॥ १५ ॥ तेतुब्रह्महृदंनीतामग्नाःकृष्णेनचोद्धृताः ॥ ददृशुर्ब्रह्मणोलोकंयत्राक्रूरोऽध्यगात्पुरा ॥ १६ ॥ नंदादयस्तुतंदृष्ट्वापरमानंदनिर्वृताः ॥ कृष्णंचतत्रछंदोभिःस्तूयमानंसुविस्मिताः ॥ १७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेअष्टाविंशतितमोध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥

णस्तस्यैवलोकंवैकुंठाख्यंददृशुरिति ननुब्रह्मनिमग्नानांपुनर्लोकदर्शनमघटितमेवेत्याशंक्याह यत्रेति यत्रयस्मिन्कृष्णेनिमित्तेसति पूर्वमक्रूरोऽध्यगात्दृष्टवान् शुकपरीक्षित्संवादात्प्राक्तनत्वाद्भूतनिर्देशः नह्यतर्क्यैश्वर्येभगवतिकिंचिदपिअसंभावितमितिभावः अथवा अक्रूरोयत्रदृष्टवान् तत्ययमुनाह्रदस्यब्रह्मह्रदइतिनाम तंह्रदंनीताःसंतोब्रह्मणोलोकंददृशुः पुनश्चकृष्णेनोद्धृताःपूर्ववत्तंदृष्ट्वाविस्मिताबभूवुःव्यवहिताम्वयोऽप्रसिद्धकल्पनाचसोढव्येति ॥ १६ ॥ १७ ॥ इतिदशमटीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥